

Ove su promjene uvjetovale, da se formira emigracija iz ovih zemalja, koju smo gore označili kao emigraciju seljaka pretežno stočarske kulture i kao emigraciju ekonomskog i privremenog karaktera.

Ta je emigracija, uz ovakav sastav i prirodu, predstavljala uglavnom dvije opasnosti utvrđenom poretku u novoj sredini: prvo opasnost za ekonomski standard života domaćeg radništva, koje je bilo ugroženo uslijed pritjecanja jeftine i nestručne radne snage, uvezene u velikim masama, i drugo, opasnost za postojeći društveni moral i običaje u američkim industrijskim sredinama. Ta se je opasnost ogledala u izvjesnim navikama, načinima ponašanja, ceremonijama i običajima, koji su se, preneseni iz stočarskih, a često i polunomadskih sredina, znatno razlikovali od onih, koji su odgovarali industrijskom stupnju razvitka. Ako bi ova nova imigracija, snažna brojem i vrlo različita u navikama i idejama, trebala da postane trajna, ona bi mogla isto tako i da predstavlja opasnost za društveni poredak i raspodjelu vlasti, formiranu u kapitalističko-industrijskoj sredini Novog Svijeta.

Najprije je napravljena sa strane američkog javnog mišljenja oštra razlika između »stare« i »nove« imigracije, tako da je antagonizam, koji je ranije bio upravljen protiv »stare«, sada prenesen samo na »novu« imigraciju. Taj se je antagonizam najprije ispoljavao u izvjesnima stigmatizirajućim i zastrašujućim oznakama. Ova je situacija bila također osnažena i predrasudama, koje su bile posuđene iz sukoba međunarodnog karaktera, kao što ćemo kasnije vidjeti. Slaveni uopće, a Balkanski Slaveni posebno, jer su sačinjavali jedan dio, i to zna-